

ஜென்ம பூமிகள் நாவலில் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களின் சடங்கு முறைகள்

“Tea Plantation Workers Rituals in The Novel of Jenma Boomigal”

ம. ஆன்றிஷா¹, முனைவர்.ஜோ. பென்னி²

1.முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (22113154022011), தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்,

தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்-02

2.நெறியாளர், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்,

தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி நாகர்கோவில்-02

மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, தமிழ்நாடு,

இந்தியா

M. Antisha¹, Dr. J. Benny²

1.Research scholar, Tamil Research Centre, S.T. Hindu College, Nagercoil-02
Affiliated to Mononmaniam Sundaranar University, Thirunelveli, Tamil Nadu, India

Email: antisha2811@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0748-4573>

2.Research Guide, Assistant professor, Tamil Research centre, S.T. Hindu College, Nagercoil-02
Affiliated to Mononmaniam Sundaranar University, Thirunelveli, Tamil Nadu, India,

Email: antisha2811@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7695-3738>

Abstract:

Sri Lankan tea plantation workers are among those who have gone to many countries to survive the famine due to poverty. If they want to harvest tea on a new hill, they worship the tea plant and sing a beautiful song to get more tea. After bathing a woman who has reached puberty, the male attendant makes her sit inside the house. They also believe that Rodhamuni will attack the woman who has reached puberty. The wedding is held on an auspicious day and time. A congratulatory song is sung during the wedding. Ayyanar Swami is worshipped as a deity. Women offer Pongal to Ayyanar and sing the song Kummi and rejoice. When someone in the ethnic group dies, they tie a white flag in front of the house to mark the deceased. The Oppari song is sung on the occasion of death. This research article is intended to describe such unique life rituals.

Keywords: Tea Garden, Shine, Marriage, Gummi Song, Pongal, Auspicious Greeting Song.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

வறுமை காரணமாக வாழ்வாதாரத்தின் பிழைப்புக்காக பல நாடுகளுக்குப் பஞ்சம் பிழைக்கச் சென்றவர்களில் இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களும் அடங்குவர். ஒரு புதிய மலையில் தேயிலைக் கொழுந்து எடுக்க வேண்டுமெனில் தேயிலைச் செடிக்குப் பொட்டிட்டு வழிபாடு செய்து அதிகமான தேயிலைக் கொழுந்து கிடைக்க வேண்டுமென பொலிப் பாடலைப் பாடுகின்றனர். பருமடைந்த பெண்ணைக் குளிப்பாட்டியதும் முறைப்பையன் அப்பெண்ணை வீட்டிற்குள் தூக்கி உட்கார வைக்கும் பழக்கம் காணப்படுகிறது. பருவமடைந்த பெண்ணை ரோதமுனி தாக்கும் என்ற நம்பிக்கையையும் கொண்டுள்ளனர். நல்ல நாளில் சுபமுகூர்த்த நேரத்தில் திருமணம் நடத்தப்படுகிறது. திருமணத்தின் போது மங்கல வாழ்த்து பாடல் பாடப்படுகிறது. அய்யனார் சாமியைத் தெய்வமாக

வழிபடுகின்றனர். பெண்கள் அய்யனாருக்குப் பொங்கல் இட்டு கும்மிப் பாடல் பாடி மகிழ்கின்றனர். இனக்குழுவிற்ருள் எவரேனும் இறந்தால் இறந்த வீட்டை அடையாளப் படுத்த வீட்டின் முன் வெள்ளைக் கொடியினைக் கட்டுகின்றனர். இறப்பு நிகழ்வில் ஒப்பாரிப் பாடல் பாடப்படுகிறது. இத்தகைய தனித்த வாழ்வியல் சடங்குகளைப் பற்றி விவரிக்கும் பொருட்டு இவ்வாய்வு கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: தேயிலை தோட்டம், பொலிப்பாட்டு, திருமணம், கும்மிப் பாடல், பொங்கல், மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்.

முன்னுரை:

மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒவ்வொரு சூழலிலும் சடங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன. சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படும் இடம், சூழல், காலம், நோக்கம் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் சடங்குகளின் தன்மைகள் வேறுபடுகின்றன. அதுமட்டுமின்றி உலகம் முழுவதும் சடங்கு முறைகள் காலத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்பவும் மக்களின் வசதிக்கேற்றார் போன்றும் நடத்தப்படுகிறது. அந்த வகையில் இலங்கை தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழக மக்களான தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வறுமை நிலையிலும் தங்களுக்கென்ற கலாச்சாரம், சடங்குகள், விழாக்கள், பாடல்கள், உணர்வுகள், வாழ்வியல் சிந்தனைகள் என தனிப்பட்ட வாழ்வியல் வழக்காறுகளைக் கொண்டுள்ளனர். அதனை கொ.மா.கோதண்டம் அவர்கள் இலங்கையின் கண்டி, அந்தாணைத் தேயிலைத் தோட்டம், நுவரேலியா போன்ற தோட்டங்களில் கள ஆய்வு செய்து தனது படைப்பான ஜென்ம பூமிகள் என்ற நாவல் வாயிலாக எடுத்தியம்பியுள்ளார். இவையனைத்தும் பிற இனக்குழு மக்கள் வியந்து நோக்கும் விதத்தில் திருந்திய பண்பாட்டு வழக்காற்றைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளன. அந்த வாழ்வியல் கூற்றிலிருந்து சடங்குகள் முறைகளை வெளிக்கொணரும் நோக்கில் இவ்வாய்வு கட்டுரை அமைகிறது.

புது மலைப் பூசைச் சடங்கு

தேயிலைத் தோட்டத்தில் புதியதாக ஒரு மலையில் மட்டக்கொழுந்து எடுக்க வேண்டுமெனில் முதலில் சாமி கும்பிட்டு தேயிலைச் செடிக்குப் பொட்டிட்டு வழிபாடு செய்கின்றனர். அதன் பிறகு பூச்சாத்தி, ஊதுவத்தி கொளுத்தி வலப்புறமாக சுற்றிப் பூசைச் செய்கின்றனர். இந்நிகழ்வின் போது பெண்கள் குலவையிடுவர். அதனைத் தொடர்ந்து பொலிப்பாட்டு என்னும் பாடலினைப் பாடுகின்றனர். இச்செய்தியினை,

“கொழுந்தே நிறைகளமே

பாடுபடும் எங்கள்

வாழ்க்கை விளங்க

மலைபோல பொலிந்து

மலையாக நிறைவாய்

பொலி பொலி பொலியே”

(ஜென்ம பூமிகள் , பக் -14)

எனும் நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. பாடலைப் பாடி வழிபட்டதும் அனைவருக்கும் சர்க்கரை வழங்குகின்றனர். அதன் பின்பு தேயிலைத் தோட்டத்தில் புது தேயிலைத் தளிரைப் பெண்கள் பறிக்கத் துவங்குகின்றனர். அதிகப்படியான தேயிலைக் கொழுந்து கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பொலிப்பாட்டைப் பாடிப் பூசையிடும் வழக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளனர். ஈரோடு மாவட்ட விவசாய மக்களும் பொங்கலிடும் போது பொலிப்பாட்டு பாடுவதனை,

“பொங்கலிட பொங்கலிட

பொலி பொதியா விளைந்திடவே

வணங்குறமே வணங்குறமே

வயல் வயலா செழித்திடவே

துதிக்கறமே துதிக்கறமே”

(ஈரோடு மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பக் - 61)

என்ற பாடல் வரிகள் விளக்கிநிற்கின்றன. விவசாய மக்கள் அதிகப்படியான நெல்விளைச்சல் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கில் பாடல் பாடி பொங்கலிடுகின்றனர். இது தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், விவசாய தொழிலாளர்களின் தொழிற்சார் வாழ்வியலின் முக்கியமான நம்பிக்கைச் சார்ந்த நிகழ்வாகும்.

பூப்புச்சடங்கு முறை

பெண்கள் பருவமடைந்த உடன் செய்யும் சடங்கு முறைகளே பூப்புச்சடங்கு முறை ஆகும். இச்சடங்கு முறைகள் இனக்குழுக்களுக்கு இனக்குழு மாற்றங்களுடன் காணப்படுகிறது. இலங்கைக்கு குடிபெயர்ந்த தமிழர்களின் பூப்புச்சடங்கு முறைகள் தனித்துவம் வாய்ந்ததாகவே உள்ளது. சடங்கு நாளில் பருவமடைந்தப் பெண்ணைக் குளிப்பாட்டுவர். குளிப்பாட்டியதும் முறைப்பையன் அப்பெண்ணைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து வீட்டுக்குள் உட்கார வைக்க வேண்டும். இந்த செயல் அந்த ஆண்மகன் அவளின் எதிர்கால கணவன் என அனைவருக்கும் நிரூபிக்கும் பொருட்டாக அமைகிறது. இந்நிகழ்ச்சி தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வழக்காறாக உள்ளதை,

“சடங்கு விசேத்தன்னைக்கி குளிக்க வச்சவனை மொறப் பையன் தூக்கிபோயி வீட்டுக்குள்ள உட்கார வைக்கணுமுங்கறது நாம வழக்கம்”

(ஜென்ம பூமிகள், பக் - 17)

என்னும் நாவல் உரையாடல் புலப்படுத்துகிறது. வயதுக்கு வந்த பெண்ணை வீட்டின் முன் உட்கார வைத்து கடையிலிருந்து பலகாரம் வாங்கி வர செய்து, அதை அப்பெண்ணின் தலையைச் சுற்றி தூரமாக எறிவர். அவ்வாறு எறிந்த பண்டத்தைத் தின்னும் உயிரினங்களுக்கு அப்பெண்ணுக்கு இருக்கும் நோய்கள் பற்றிக்கொள்ளும். அவளுக்கு ஏதேனும் காத்துச்சேட்டைப் பிடித்திருந்தால் அதுவும் அந்த உயிரினத்தைச் சென்றடையும் என்பது தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நம்பிக்கை ஆகும். அதன் பின்பு அந்த பெண்ணைத் தனியறையில் வைத்து முட்டையும், எண்ணையும் கொடுப்பர்.

ரோதமுனி பெரிய மரத்தில் இருக்கும். மதியான நேரத்தில் முனி மரத்திலிருந்து கீழ் இறங்கி விளையாடும். பூப்பெய்திய பெண் அந்த நேரம் அவ்வழியே செல்லக்கூடாது. அதை மீறி சென்றால் ரோதமுனி அந்த பெண்ணை வருத்தும் என்ற நம்பிக்கைத் தொழிலாளர்களிடையே காணப்படுகிறது. பூப்பு எய்தியப் பெண்களைச் சங்ககால காலத்திலேயே பிறர் கண் படாமல் வீட்டினுள் பாதுகாக்கப்பட்டதை,

“பெண்மை நிறைந்த பொலிவோடு மண்ணிய
துகில் விரிகடுப்ப நுடங்கி தண்ணென
அகில்ஆர் நறும்புகை ஐதுசென்று அடங்கிய”
(புறநானூறு, பா-337)

என்னும் பாடல் வரிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. பூப்பு எய்திய பெண்ணை அடங்கு வருத்தும் என்ற நம்பிக்கைப் பண்டைய காலத்திலேயே இருந்துள்ளது. இதனை,

“பூப்பெய்திய பெண்ணை அணங்கு வருத்தும் என்ற நம்பிக்கை அக்காலத்தில் இருந்தமையும் எனவே பருவமடைந்த மகளை வெளியில் எங்கும் செல்லாதே வருத்தும் தெய்வம் பற்றும் என்றும் எச்சரிக்கிறாள்”.
(கோ.சாந்தி, பக்-26)

என்ற வரிகளும்,

“எவ்வ நெஞ்சமொடு தெய்வம் பேணி
வருந்தல் வாழிவேன் டன்னை கருந்தாள்”
(நற்றிணை, பா-351)
“மூப்புடை முதுபதி தாக்குஅணங்கு உடைய
காப்பும் பூண்டிசின் கடையும் போகலை”
(அகநானூறு, பா-7)

என்ற சங்க கால பாடல் வரிகள் வாயிலாகவும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. பண்டைய காலத்தில் இருந்து தற்கால நவீன யுகம் வரை பூப்பு எய்தும் பெண்களுக்குச் சடங்கு முறைகளைச் செய்ய மக்கள் தவறுவதில்லை. இது தமிழர்களின் பண்பாட்டில் முக்கிய சடங்கு நிகழ்வாக கருதப்படுகிறது. பெண்கள் தாய்மையடையும் தகுதியினை அடைவதை மதிக்கும் சமூகம் தமிழ் சமூகம் என்ற மறுக்க முடியாத உண்மை வெளிப்படுகிறது.

மணச்சடங்கு முறை

கருத்து ஒருமித்த ஆண், பெண் இணைந்து வாழ்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் சடங்கு முறைகளே திருமண சடங்கு முறைகள் எனப்படும். மணச்சடங்கு முறைகள் மக்களின் பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஏற்ப மாறுபடுகிறது. தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மண சடங்கு நிகழ்வுகளிலும் பல விதமான சம்பிரதாயங்கள் கடைபிடிக்கப் படுகிறது. நல்ல நாளில் சுப முகூர்த்த நேரத்தில் மேள ஒளி முழங்க திருமணத்திற்கு வந்தவர்களுக்கு வெற்றிலை, பாக்கு, சந்தனம், அளிப்பர். பின் பன்னீர் தெளித்து

மணமக்களின் நெற்றியில் முதியவள் ஒருத்தி சந்தனமிட்டு பொட்டு வைத்து வாழ்த்துவாள். மணவறையைச் சுற்றி நிற்கும் பெண்கள் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடுவார்கள். என்பதனை,

“ திருமணத்தை பெரியோரே

சிறப்பாக வாழ்த்திடுங்க

தேயிலையும் சர்க்கரையும்போல்

சேர்ந்து என்றும் வாழ்ந்திடுங்க”

(ஜென்ம பூமிகள், பக் -92)

இந்த பாடல் வரிகள் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். நல்ல நிகழ்வான இரு மனங்கள் இணையும் திருமண நாளில் மங்கல வாழ்த்துப்பாடும் வழக்கம் பல இன மக்களிடையே காணப்படுகிறது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில்,

“வாழ்த்துங்கள் வாழ்த்துங்கள்

வாய்விசைய மைந்தருக்கு

கேளுங்கள் கேளுங்கள்

எல்லோரும் கேளுங்கள் ”

(தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், பக் -276)

என்னும் திருமங்கல வாழ்த்துப்பாடல் பாடப்படுகிறது. திருமணத்தில் மங்கல வாழ்த்துப் பாடுதல் என்ற வழக்கம் தற்காலத்தில் தோன்றியது அல்ல. பண்டைய தமிழர் காலத்திலேயே உள்ள மணவழக்கமென்பதை,

“தீதறு கென சித்திச் சின்மலர் கொடுதாவி

அம்கண் உலகின் அருந்ததி அன்னாளை

மங்கல நல்லமளி யேற்றினார்”

(சிலப்பதிகாரம், பா-1)

எனும் மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் வரிகள் அதற்கு சான்றாகிறது. மூதாதையர்களிடம் தோன்றிய மணப்பாடல் சடங்கு இன்றளவிலும் மாறாத மரபாக தமிழ் மக்களிடம் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இதிலிருந்து தமிழர்களின் பண்பாடு மரபு மாறாமல் தலைமுறைக்குத் தலைமுறை கடத்தப்பட்டு வருவதைத் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மங்கல வாழ்த்துப் பாடுதல் நிகழ்வானது மணநாளில் நல்ல நிமித்தமாக மக்களிடையே கடைபிடிக்கப்படுவதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அய்யனார் வழிபாடு

தன்னை மிஞ்சிய கண்ணுக்குப் புலப்படாத சக்தியினை மனிதன் தெய்வமாகக் கருதுகிறான். தெய்வத்திற்குச் செய்யும் சடங்கு முறைகளே தெய்வ வழிபாடு எனப்படுகிறது. தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அய்யனார் சாமியினைத் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். அய்யனாருக்குத் திருவிழா எடுத்து இம்மக்கள் கொண்டாடுகின்றனர். திருவிழாவின் போது அய்யனார் சாமி விசேஷமாக அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கும். சாமியின் முன் பந்தல்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அன்றைய தினம்

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியத்துடன் விடுமுறை வழங்கப்படுகிறது. திருவிழாவில் தோட்ட தொழிலாளர்கள் புத்தாடை அணிந்து மகிழ்ச்சியாக இருப்பார். பொங்கல் வைக்கும் செலவினை தோட்ட நிர்வாகம் ஏற்றுக் கொள்ளும். பொங்கல் பாணையைச் சுற்றி பெண்கள் பாடல் பாடி குலவைப் போட்டு கும்மியடித்து மகிழ்வதனை,

“கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி
கோவிலங்காயை குலுக்கியடி
நம்மையாமும் அய்யனார் சாமியை
நாடி வணங்கி கும்மியடி”

(ஜென்ம பூமிகள், பக் - 56)

என்ற பாடல் வரிகள் எடுத்தியம்புகின்றன. இன்ப உணர்வினைப் பெண்கள் வெளிப்படுத்துவதற்காக கும்மிப் பாடல்கள் ஆடிப்பாடுவதாக,

“பல பெண்கள் இணைந்து இன்ப உணர்வைப் புலப்படுத்தும் பாங்கில் கைகொட்டிக் களித்துப் பல பொருள் குறித்து வரும் கதைப் பாடல்களைச் சமய சமூக விழாக்களில் சுவை ததும்பப் பாடியும் கலை சிறக்க ஆடியும் பிறரை மகிழ்விப்பது கும்மியாகும்”.

(கும்மிப்பாடல்கள், பக் - 3)

எனும் உரைநடை வரிகள் காட்சிப்படுத்துகின்றன. அய்யனார் சாமியின் முன் பொங்கல் பொங்கியதும் பெண்கள் குலவையிட்டு பொங்கலைச் சாமியின் முன் வைத்து வணங்குவார்கள். மேள சத்தம் அதிர வயதில் முதிர்ந்த பெண் அருளாடி ஒவ்வொருவருக்கும் நன்மொழிகளைக் கூறுவாள். பூசையும், பொங்கல் விழாவும் அதனைத் தொடர்ந்து இனிதே நிறைவடையும். இராஜபாளையம் மேற்கு தொடர்ச்சி மலைவாழ் மக்களான பளியர்கள் வாழும் பகுதிக்கு அருகில் அய்யனார் கோவில் உள்ளது. பளியர் குடிக்கு அருகில் அய்யனார் கோவில் இருப்பினும் நகர மக்கள் அய்யனாரைப் பெருமளவில் வழிபடுகின்றனர். பளியர்கள் அவ்வப்போது வழிபடுகின்றனர்.

“காட்டுப்பளிச்சி கருப்பசாமி அய்யனார் முருகன் ஆகிய தெய்வங்களை வணங்குகின்றார்கள்.”

(மக்களும் மரபுகளும், பக் - 69)

என்னும் வரி உறுதிப்படுத்துகிறது. பல இடங்களில் வாழும் மக்களின் விருப்ப தெய்வமாக அய்யனார் சாமி உள்ளது. தங்களின் விருப்ப தெய்வத்தினை வணங்கி வழிபட்டு பூசை செய்வது தமிழர்களின் மரபாகும். பழங்காலத்திலேயே தெய்வ வழிபாடு மரபு காணப்பட்டுள்ளதை,

“பொதுவில் பழந்தமிழர் ஐந்திணைகளுக்கும் தனித் தனியே உரிய தெய்வங்களைப் போற்றியது, பெருங்கடவுளாக சிவபெருமானைப் போற்றியது அறியப்படுகிறது”.

(மு.இராசேந்திரன், பக் - 56)

என்ற வரிகள் சான்றாகிறது. தெய்வ வழிபாடு தொல்தமிழர்களின் வாழ்வில் முக்கிய பழக்கமாக காணப்பட்டுள்ளது. அப்பழக்கம் தற்கால மக்களின் வாழ்வியலிலும் விரவி காணப்படுகிறது. மக்கள் விரும்பும் தெய்வங்களைக் குலதெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். அந்த வகையில் அய்யனாரைத் தேயிலைத்

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல பல இனக் குழுவினர்களும் வழிபடுவதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அய்யனார் சாமி சிறு தெய்வமாகும். சிறு தெய்வங்கள் அருளாடி மக்களுடன் நெருங்கிய உறவில் காணப்படுகிறது. மக்கள் மகிழ்விலும், துன்ப வேளைகளிலும் தெய்வங்களையே பெரும்பாலும் நாடுகிறான். தெய்வ வழிபாட்டின் முக்கிய அங்கமான திருவிழாக்களின் போது மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் காணப்படுவர். தெய்வ வழிபாடு மக்களிடையே நல்லுறவை வளர்க்க உதவுகிறது.

ஈமச்சடங்கு முறை

இறந்த மனிதனை அடக்குவதற்காகச் செய்யும் சடங்கு முறைகளே ஈமச்சடங்கு முறையாகும். தோட்டத் தொழிலாளர்களில் எவரேனும் இறந்தால் இறந்தவரின் உடல் முன் உறவினர்களும், சுற்றத்தினரும் ஒப்பாரிப் பாடலைப் பாடுவர். இந்நிகழ்வினை,

“சண்டாளி நான் அழுதிருக்க

சாண்பிள்ளை முகம் துடைக்க-நீங்க

சாஞ்சி படுத்ததென்னே

சாம்பிராணி வாசமென்ன ஓ...ஓ...ஓ...”(ஜென்ம பூமிகள், பக் -53)

என்ற பாடல் வரிகள் காட்சிப்படுத்துகிறது. இறந்தவரின் வீட்டைப் பிறர் அடையாளம் காண ஒரு பெரிய மரத்தினை வீட்டருகில் நட்டு அதில் வெள்ளைக் கொடியினை ஏற்றி வைப்பர். இறந்தவரின் உடலை மயானத்திற்குத் தூக்கிச் செல்லும்போது பறையடித்து ஒப்பாரிப் பாடலை பாடுவர். புதைக்காட்டை ஈமச்சடங்கு ஊர்வலம் சென்றடைந்ததும் மயானத்தின் குழியில் பெட்டியினுள் பிணத்தை வைத்து அடக்கம் செய்து இறுதி சடங்குகளைச் செய்து முடிக்கின்றனர். எந்த உறவை இழப்பினும் அவ்வுறவினைக் கூறி ஒப்பாரி வைப்பது மக்களின் வழக்கம். நீலமலை தேயிலைத் தோட்டத்தில் மகனை இழந்த தாய் ஒப்பாரியுடன் பாடல் பாடுவதை,

“மைக்கூடும் பேனாவும்

மயங்கியழுவுதடா!

எங்கேண்ணு கேட்குதடா

என்ன சொல்லி

நானழுவே” (தேநீர், பக் - 238)

என்னும் பாடல் வரிகள் தெரியப்படுத்துகின்றன. மக்கள் வாழும் இடம், சூழல், பண்பாட்டு கூறுகளுக்கு ஏற்றார் போல இனக்குழுவிற்கு இனக்குழு ஈமச்சடங்கு முறையும், ஒப்பாரிப் பாடல்களும் மாற்றங்களுடன் காணப்படுகின்றன. இச்சடங்குமுறைகள் மக்கள் வாழ்வியலில் உணர்வுகளுடன் பின்னிப்பிணைந்துக் காணப்படுகின்றன.

முடிவுரை

மனிதனின் நம்பிக்கைச் சார்ந்த வெளிப்பாட்டு முறைகளே சடங்குகளாகின்றன. ஒரு சமூகத்தின் திருந்திய பண்பாட்டைச் சடங்கு முறைகள் வாயிலாக எளிதாக கணக்கிடலாம். அதுமட்டுமின்றி மக்கள் பண்பாட்டின் முக்கிய அம்சமான சடங்கு முறைகளில் சுற்றுச்சூழலின் தாக்கத்தை எளிதில் அடையாளம்

கண்டு கொள்ளலாம். அந்த வகையில் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களின் புதுமலைப் பூசைச் சடங்கில் சுற்றுச்சூழலின் தாக்கத்தை எளிதாக கணக்கிடலாம். பிற மக்கள் குழுக்களிடம் இச்சடங்கு முறைக் காணப்படுவதில்லை. இம்மக்கள் வாழும் சுற்றுச்சூழலுக்கு முக்கியத்துவமும் மரியாதையும் செலுத்தும் நோக்கில் புதுமலைப் பூசையைச் செய்கின்றனர். மேலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் இதர சடங்குகள் திருந்திய பண்பாட்டின் அடையாளமாக விளங்குவதை நம்மால் உணர முடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. இராஜேந்திரன்.மு, புறநானூறு சாற்றும் சங்ககால மக்களின் கடவுளர் வழிபாடு, தமிழ் பேராய்வு ஆய்விதழ், தொகுதி ஐந்து, இதழ் ஒன்று, ஜூலை 2017.
2. கோதண்டம்.கொ.மா, ஜென்மபூமிகள். காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2017.
3. சாந்தி.கோ, சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள், சர்வதேச தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி ஒன்று, இதழ் மூன்று, ஜூலை, 2019.
4. சுப்பிரமணியன்.க.ரா(தொ.ஆ), ஈரோடு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், தன்னானே வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2023.
5. செல்வராஜ். டி, தேநீர். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு, 2005.
6. துரைசாமிப்பிள்ளை(உ.ஆ), நற்றிணை மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2016.
7. பாலசுப்ரமணியன்.கு.வெ (உ.ஆ), புறநானூறு மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்,சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு, 2017.
8. புலியூர் கேசிகன்(உ.ஆ), அகநானூறு மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2016.
9. பெருமாள்.ஏ.என், கும்மிபாடல்கள், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1982.
- 10.வானமாமலை.நா.(தொ.ஆ), தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட், சென்னை, ஆறாம் பதிப்பு, 2006.
11. வானமாமலை.நா. (ப.ஆ), மக்களும் மரபுகளும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிட், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு 2018.
12. வேங்கடசாமி நாடார், நா.மு.சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், ராமையா பதிப்பகம், சென்னை, ஐந்தாம் பதிப்பு, 2011.

REFERENCES

- [1]. Rajendran,Mu.. “Purananooru Sattrum Sanga Kaala Makkalin Kadavular Vazhipadu”, Journal of Tamil Peraivu, Volume 5, Issue 1, July 2017.
- [2]. Kothandam,Ko.Ma.Jenmaboomigal.Kavya Velieedu, Chennai,Frist Edition,2017.
- [3]. Santhi,Ko. “Sanga Illakiyathil Vazhkai Vatta Chadangugal”, International Research Journal of Tamil, Volume 1, Issue 3,July 2019.
- [4]. Subramaniam,Ka.ra.(Eds.).Erodu Nattupura padalgal, Chennai, Frist Edition, 2003.
- [5]. Selvaraj,De.Theneer.New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai, Second Edition,2005.
- [6]. Thuraisamipillai.(u .a),Natrinai Mulamum uraium,Saratha pathipagam, Chennai, Frist Edition,2016.
- [7]. Balasubiramanian.Ku.Va(u.a), Purananooru Mulamum Uraium,New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai,Third Edition,2017.
- [8]. Puliyurkesikan,(u.a),Agananooru Mulamum Uraium,Saratha pathipagam, Chennai, Frist Edition,2016.
- [9]. Perumal,Ya.Yen.Kummipadalgal,Ulaga Tamil Araichi Niruvanam, Chennai, Frist Edition,1982.
- [10]. Vanamamalai,Na.(u.a),Tamilar Nattu Padalgal,New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai,Sixth Edition,2006.
- [11]. Vanamamalai,Na.(u.a),Makkalum Marapugalum,New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai, Second Edition,2018.
- [12]. Vengadasami Nattar,Na.mu.Silapathigaram Mulamum Uraium,Ramaiya Pathipagam, Chennai,Fifth Edition,2011.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).